

Peetelin lastenkoti, Viro, Tallinna 26.3.–20.5.2010

Saavuimme Tallinnaan täynnä intoa ja hieman epävarmuuttakin, mutta epävarmuus ei ehtinyt olemaan kauaa. Kun laivan saapumisesta oli kulunut tunti olimme jo ensimmäisessä työtehtävässä.

Harjoittelun aikana olimme suurimmaksi osaksi lastenkodin päiväkeskuksella, jossa toimimme ohjaajina myös lastenkodin ulkopuolisille lapsille sekä nuorille. Pääsimme myös tutustumaan katutyöhön, jota Peetelin seurakunta toteuttaa ja mahdollisuuksien mukaan olimme aina itsekkin mukana ruokapakettien jaossa ja kotikäynneillä. Lisäksi olimme mukana yhteisillä retkillä ja toimimme muutamalle yksittäiselle lapselle ikään kuin tukihenkilönä.

Työharjoittelu Tallinnassa oli avartava ja auttoi ymmärtämään asioita monella erilaisella tapaa, sillä perheiden ja lasten ongelmat olivat aivan erilaisia ja suuremmissa mittakaavassa, kuin meillä täällä koti Suomessa. Lastenkodissa vietetyt kaksi kuukautta, olivat ehdottomasti opettavaisimmat kuukaudet meidän opiskelumme aikana. Suurin harmi työharjoittelun aikana oli se, että lasten kanssa ei meinannut oikein löytyä yhteistä kieltä, sillä iso osa lapsista puhui vain venäjää, mutta mitä kauemmin olimme olleet heidän kanssaan ymmärtäminen ja kommunikointi kävi koko ajan helpommaksi ja loppuajasta suuria väärinkäsityksiä ei tullut ainakaan vironkieltä puhuvien lasten kanssa.

Asuminen Tallinnassa pidemmän aikaa, oli myös omanlaisensa kokemus. Välissä ei ole kuin meri, mutta silti ihmisissä ja kulttuurissa oli paljon eroja, jotka näkyi jo pelkästään vapaa-ajalla ja arkisten asioiden hoitamisessa. Asuimme paikallisen yliopiston opiskelija-asuntolassa, 3 kilometriä Tallinnan keskustasta. Kulkeminen julkisilla kulkuneuvoilla oli helppoa ja nopeaa, sillä bussit kulkivat arkipäivinä 10 minuutin välein ja kustannukset eivät olleet suuria edes taksilla kulkiessa.

Kevät Tallinnassa oli kaunis ja yllättävä, sillä emme olisi kuvitelleet, että Tallinna muuttuu niin pienessä hetkessä harmaasta kauniin vihreäksi ja kukkivaksi.

Voimme hyvillä mielin suositella kaikille opiskelijoille työssäoppimisjaksoa Peetelin lastenkotiin, sillä vastaanotto siellä oli erittäin lämmin ja pois lähteminen erittäin vaikeaa ja pelkkien tukien varassa toimivalle lastenkodille pienikin apu on tärkeää. Tärkeyden merkityksen huomasi

parhaiten siinä, kuinka lapset riemuiten juoksivat työpäivän alussa vastaan ja hyppäsivät syliin. Työpaikkaohjaajamme Mati Sinisaar oli erittäin onnellinen siitä, että meillä oli aikaa olla lasten kanssa ja antaa heille huomiota, joka on lapsille erittäin tärkeää. Monet lapsista tulevat erittäin rankoista oloista ja huomion saanti kotoapäin saattaa toisinaan olla vähäistä ja unohtua jopa aivan kokonaan.

Työharjoittelun jälkeen oli onnellinen olo siitä, että saimme olla tärkeässä roolissa lastenkodissa, jossa todella oli olo, että meidän työtä arvostettiin ja pidettiin tärkeänä. Viimeisenä päivänä oli haikea olo ja kun pääsi kotiin tuntui, että osa itsestä oli jäänyt lastenkotiin ja osa lastenkodin ilmapiiristä ja lapsista oli tullut meihin. Tulevilla Tallinnan matkoilla ei ole enää epäilystäkään, mitä tekee, sillä Peetelin lastenkodin ovet ovat aina avoinna ja sinne todellakin haluamme vielä uudelleenkin palata.

Riia Ristamäki ja Tuomas Lahdenperä